

[Ømann.]

punkt i denne sag er, at man skal opgive, hvad man har tjent, men i øvrigt er der da undersøgelser, undersøgelser fra det økonomiske råds formandskab, som antyder, at mens lønmodtagerne har evne til at snyde 6-7 pct., har andre befolkningsgrupper evne til at snyde sådan cirka det dobbelte. Det er det, der skal være vor ledestjerne i denne sag, og det er det, der er afgørende for, hvem kampen mod skattesnyderiet gavner, og hvilke befolkningsgrupper der kan formodes relativt ikke at være særlig interesseret i det.

Må jeg så sige om den foreslåede dagsorden, at når jeg overhovedet tager ordet pengeombytning i min mund, er det for at markere, at vi har forelagt denne tanke for regeringen, og at vi har gjort det under den dybeste diskretion, således at det kun var ganske få i vor gruppe, der anede noget om det. Vi har givet regeringen rigelig tid til at overveje denne idé, der skulle være som himmelsendt i den nuværende situation, hvor jeg synes det ville have været rigtigt at lade den ledsage f. eks. det oplæg, som man kom med om inddragning af dyrtidsportioner. Det var en ting, som kunne have tjent til at afbalancere det, som man fra regeringens side med en forkert betegnelse har kaldt indkomstpoltik. Vi ved, at regeringen ikke ville vide af en sådan foranstaltning, ikke ville benytte sig af ideen. Jeg anser det for nødvendigt at tilkendegive dette over for folketinget og over for den danske befolkning. Jeg ønsker — der er politik i denne sag — vandene delt, så den del af befolkningen, der ikke vil vide af pengeombytning og hård indsats imod skattesnyderiet, kan stemme på regeringen, mens de, der synes, at pengeombytning skal være en mulighed, må stemme på andre partier.

Jeg imponeres ikke særligt over, at folk siger, at når dette nu er nævnt, så er ideen ødelagt for tid og evighed. Naturligvis er den da ikke det. For øvrigt kan man jo føje til, vil det overhovedet være muligt, hvad der var muligt i 1940'erne, at forberede en pengeombytning i fuld hemmelighed? Jeg har mine tvivl. Forholdene er så ganske anderledes.

Ja, det kunne selvfølgelig overvejes at ændre ordlyden af dette dagsordensforslags tekst, så man tog ordet „pengeombytning“

ud, men jeg kan ikke se, at det gør sagen værre eller bedre. Nu har det jo været nævnt, og jeg har gjort det lidt med vilje, jeg har gjort det med denne bestemte hensigt. Jeg må altså anmode om, at man stemmer for det stillede dagsordensforslag.

Grünbaum: Jeg vil gerne takke finansministeren for hans tilsagn om at tage spørgsmålet om coasterafskrivningerne op til undersøgelse. Jeg tror, det er virkelig påkrævet, at man får kigget på spørgsmålet, og det er formentlig reglerne, der skal laves om.

Jeg vil også takke for tilsagnet om, at vi nu meget snart hører noget om problemet de skattefrie millionærer.

Jeg var lidt ked af den måde, finansministeren tog mine bemærkninger om standardregnskaberne på, altså mine bemærkninger om, at finansministeren i kontrolloven nu har bemyndigelse til at opstille bestemte krav til de skattemæssige regnskabers førelse og også til at lave standardregnskaber for de forskellige erhverv, hvis finansministeren vil gøre det. Finansministeren synes jeg, tog lidt tungt på det. Det var ikke min mening, at jeg ville jage finansministeren. Jeg har udtrykkelig heroppefra sagt, at jeg mener ikke, man kan rette bebrejdelser mod finansministeren på det område, der hedder ligningen. Denne regering har loyalt videreført det reformarbejde, som den tidligere regering satte i gang på alle de forskellige områder, som både finansministeren og jeg har omtalt. Det har jeg også sagt. Så det må være svipset lidt for finansministeren i den forbindelse.

Jeg vil endnu en gang henstille til finansministeren, at han kigger på spørgsmålet om disse regnskabsmæssige problemer. Jeg er helt klar over, at det ikke er noget, der kan klares fra den ene dag til den anden, men det er et af de punkter, man virkelig kan sætte ind på, og jeg tror, at alle vil være tjent med det. Man ville kunne få en betydelig bedre ligning her i landet, hvis der var sådanne standardiserede regnskaber, regnskaber, som man altså skulle føre i en ganske bestemt form.

Nej, det, som jeg særlig kritiserede finansministeren og regeringen for, var den skattepolitik, der har været ført. Så kan finansministeren sige, at det har ikke noget